

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

10 אפריל 2016

ת"א 40459-10-14 אי-ברוקר מסחר וניירות ערך בע"מ נ' האוזר

1

לפני כבוד השופטת הדס פלד

אי-ברוקר מסחר וניירות ערך בע"מ

המערערת

נגד

שמואל האוזר - יו"ר הועדה

המשיב

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

נוכחים:

ב"כ המערערת, עו"ד יגאל גולן ועו"ד ציון דריקס
מנכ"ל המערערת, מר מור אבגד
ב"כ המשיב, עו"ד שלמה כהן
ד"ר אילנה ליפסקי מודעי, מנהלת מחלקת אכיפה מנהלית ברשות לניירות ערך
עו"ד אורית שטרייבר, מהרשות לניירות ערך
גב' עדי קראוטהמר

פרוטוקול

ב"כ המערערת:

הסעד אומר שלא נעברה עבירה לפי סעיפים 7, 8. אלה הם הסעיפים המדויקים שלגביהם לפי סעיף 14 אפשר להטיל עיצום כספי. אין בחוק הוראה כללית שאומרת על כל הוראה שלא מבוצעת בחוק יש עיצום כספי. יש עיצום כספי על הוראות מסוימות בלבד. אם מאשימים אותי באיזושהי עבירה על החוק צריכים לעשות שני דברים: א. להגיד עשית כך וכך וכך. ב. צריך להגיד זה מנוגד לאמור בסעיף כך וכך. כל הנושא של בקרה אי אפשר להגיד שהוא מנוגד כי המילה "בקרה" לא מופיעה בשום מקום.

ב"כ המשיב:

מפנה לסעיף 7' לחוק הלבנת שוק ההון. מפה אנו למדים גם לעניין חובות של בקרה, דיווח וכולי.

--- לאחר הפסקה ---

ב"כ המערערת:

בעלי החברה לא מעוניין בפשרה ומבקש פסק דין. יש בעיה עקרונית. יש בעיה של רשות שלקחה לעצמה סמכויות שאין לה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

10 אפריל 2016

ת"א 40459-10-14 אי-ברוקר מסחר וניירות ערך בע"מ נ' האוזר

1 הטענה היא שהמושג "בקרה" לא מופיע בסעיף 7ב' ובסוף מצוין "..." של החובות שנקבעו בצו".
2 הנקודה המרכזית האם הצווים האלה הם לכל דבר או מחר יכולים להגיד שיש חובה להתגלח בבוקר
3 והאם הצווים האלה יכולים, זה בהחלט נקודה עקרונית, הצו לא מתאים לכתוב בחוק. את החוק שינו
4 כמה פעמים. הסעיף הרלבנטי בחוק לא שונה אבל החוק עצמו שונה כמה פעמים מאז. היתה הזדמנות
5 לפרקליטות לתקן את המצב ולא תיקנה. כנראה שמישהו לא רוצה להודות בטעות.
6 לדעתנו צריכים לתקן את מה שכתוב בחוק.
7 אני רשאי לטעון שהסעד של תקיפה עקיפה עשויה לגרום לכך שאני אקבל את הסעד.
8 יש טענה שלא היתה הפרה של הוראות לפי סעיף 7. סעיף 7 כולל הוראות שיינתנו לפי הצו. ז"א שכתוב
9 כולל הוראות 7 כולל כל ההוראות שנחקקו לפיהן. אם הטענה היא שהוראה מס' 11 בצו הכוללת בקרה
10 היא כפופה לסעיף 7, אז אני אומר שהיא לא כפופה. אני לא אומר שאסור היה להגיד שחובה לבצע
11 בקרה. יש דרך אגב סעיף 32(א)(1) הרחבת סמכויות של השר לתת כל החלטה שרוצה אך החלטות אלה
12 לפי סעיף 32(א) לא יהיו כפופות לעיצומים כספיים כי הן כפופות רק להפרות של סעיפים ספציפיים.
13 השאלה היא האם בקרה נכללת בסעיף 7. אני טוען שבקרה לא נכללת בסעיף 7.
14 כשאני מדבר על כלולה בסעיף 7 ז"א בסעיף 7 וכל הדברים שהופקו לפי הסעיף. אם בקרה מופיעה אך
15 לא היתה צריכה להופיע כי היא בחוסר סמכות אז צריך להתעלם ממנה.
16 צריך להשוות את מה שכתוב כאן למה שהיה כתוב בסעד המקורי. הסעד המקורי דרש שביהמ"ש
17 יחליט שהשר חרג מסמכותו בתקיפה עקיפה. אני מבקש שביהמ"ש יחליט שהוא לא צריך להחליט אם
18 הבקרה בסמכות או לא אך היא לא כלולה בסעיף 7.
19 נניח שאני צודק וביהמ"ש יקבע שבקרה לא כלולה בסעיף 7 ולכן יש לבטל העיצום הכספי בנושא בקרה
20 זה בסמכות ביהמ"ש. אם אותו דיון היה בבג"צ היה קובע בקרה אינה נכללת ויש למחוק סעיף הבקרה
21 מהצו. זה שני סעדים שונים. סעד של לא לתת עיצום כספי נמצא בסמכות בימ"ש זה. הסעד למחוק
22 מהצו איזשהו קטע נמצא בסמכות בג"צ.
23 בנוסף לזה שאין הוראות שהן בנושא בקרה אז לפי סעיף 14 גם אי אפשר על בקרה להטיל עיצום כי
24 כתוב במפורש שבקרה אפשר להטיל רק על הוראות מסוימות. מפנה לסעיף 14. לא כתוב על כל הוראות
25 צווים שיוצאו מתוקף החוק. זה בדיוק הקשר בין סעיף 7 לסעיף 14' בדיוק אומר שעל בקרה אי אפשר
26 להטיל עיצום כספי. אני מדבר רק על העיצום הכספי.
27 המשיב בעצמו אומר "עסקינן בחובת הבקרה לפי סעיף 11 לצו שאם החובה נפרדת ועצמאית הקבועה
28 בסעיף 13 לצו", ז"א זה לא הוראות ביצוע שנתן השר לפי הסיומת בסעיף. אומרים זה נושא אחר
29 לגמרי. אי אפשר להגיד זה קשור והשר התכוון איך תמלא את חובת הדיווח על ידי זה שתמלא חובת
30 בקרה. הם בעצמם אומרים שזו חובה שונה לגמרי.
31 בקשר לאיחור בדיווח פעולות בלתי רגילות, החברה הודתה בכך שהיא עברה את העבירה. השאלה
32 היא רק מה מידת החומרה בכך. לגבי חומרת העבירה יש לשים לב לשני דברים שונים. הדבר הראשון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

10 אפריל 2016

ת"א 40459-10-14 אי-ברוקר מסחר וניירות ערך בע"מ נ' האוזר

1 הוא שהועדה התייחסה לסטנדרט שקבע ראש הרשות בהנחיות כי זה מיד ובסמוך בהדגשה על המילה
2 "מיד" והועדה מתייחסת לכך בהחלטה שלה. הועדה היתה צריכה להתייחס וכך למעשה כתוב בעיקרי
3 הטיעון להנחיות בתקנות שקבע השר ושם כתוב בסמוך ולא כתוב "מיד". יש גם טענה שמיד ובסמוך
4 זה אותו דבר. מצטט "סמוך ככל האפשרות בנסיבות העניין...".
5 יש הרבה מאד פסקי דין שעוסקים בעיצומים ויש שם סכומים הרבה יותר גבוהים ויש גם פס"ד
6 שמסבירים מדוע העיצומים בסכומים גבוהים. המטרה היא לגרום לכך שאנשים לא יעשו חשבון
7 שאולי כדאי להם לרמות. זה מופיע בכמה פסקי דין.
8 המידע הועבר למבקר מטעמנו.
9 יש הבדל ניכר בין מצב שבו החשש לפחות קיים שמי שאינו מילא את הוראות החוק לא מילא אותם
10 כדי להרוויח. הנקודה היא שהסטנדרט צריך להיות שונה. אם למשל כתוב בתקנות שדיווח רגיל צריך
11 להתקבל בתאריך מסוים, החברה צריכה להעביר כל חודש דיווח בתאריך מסוים ובוא נאמר
12 שכתוצאה מאיזושהי תקלה הדיווח לא הגיע לרשות ויש איחור ביומיים, האם יתקבל על הדעת
13 שכתוצאה שכתוצאה מכך יתקבל קנס של 2 מיליון ₪.
14 כאשר מדובר בקנסות בסדר גודל כזה צריכים להיות עקרונות והבחנות בין הדברים וכאשר מפנים
15 אותי לפס"ד של ביהמ"ש שבו כתוב שהיו הפרות בנושאים שונים ובסה"כ קיבלו 250 אלף ₪ קנס ולכן
16 90 אלף ₪ קנס זה נמוך, קודם כל ועדות העיצומים עושות עבודה קלה ובמקום לפרט עבור כל סוג של
17 עבירה מה גודל העיצום עושים סל גדול ממנו אי אפשר לדעת על מה מדובר. אני לא יודע אם כתוצאה
18 מזה שלא בוצעה בקרה כטענת המשיב העיצום הכספי הוא 85 אלף ₪ ועבור אי הדיווח העיצום הכספי
19 הוא 5,000 ₪.

עו"ד שלמה כהן:

20
21 בחרנו לתת התראה מהנימוקים שהעלנו בתמצית.

גב' ליפסקי מודעי:

22
23
24 בהצגת הדברים בפני ועדת העיצומים נתנו משקל יותר גבוה על חובת הדיווח. חובת הבקרה היתה כ-
25 30 אלף ₪.
26 לגבי שתי ההתראות הנוספות נתנו סכום כולל ואני לא חושבת שיש לנו חובה לפרט.
27 הכשל בבקרה בניגוד לדיווח היה כשל רוחבי. לא היה סוג הבקרה הנדרש בתברה הזו כפי שהחוק דורש
28 ולא נעשה קישור בין פרטי הלקוח ובין הנושא של הבקרה והחוק דורש את זה במפורש.
29 קצת קשה לנו שלא לתת שום משקל לכשל של הבקרה.
30
31
32

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

10 אפריל 2016

ת"א 40459-10-14 אי-ברוקר מסחר וניירות ערך בע"מ נ' האוזר

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27

ב"כ המערערת:

מכל העיצומים בכל ארבעת הועדות הקיימות באף מקרה אחד שבו יש עיצום בגלל שבקרה לא מיטבית. הטענה היא לא שלא היתה בקרה, היתה בקרה שהיתה זהה לכל האנשים. בקרה מחמירה קצת יותר אבל לכולם בצורה שווה כי זה הרבה יותר קל מאשר ללכת ולהגיד את אלה אנחנו יכולים לבדוק רק פעם בחצי שנה ואת אלה כל שלושה ימים, הוחלט לעשות בקרה אחידה בצורה מחמירה. יש סטנדרט אחד בלבד שמופיע לגבי אנשים שהם תושבים זרים צריכים לעשות בקרה מחמירה. לעשות בקרה לפי אופי החשבון זה לא ברור.

ב"כ המשיב:

אנחנו שומעים את ביהמ"ש ושקלנו את העניין ומפאת כבודו של ביהמ"ש או מסכימים לקבל את הצעת ביהמ"ש.

--- לאחר הפסקה ---

ב"כ הצדדים:

בהמלצת בית המשפט לאחר שנדברנו, הגענו להסדר לפיו המערערת תמשוך את הערעור ואילו המשיב לפנים משורת הדין יעמיד את העיצום הכספי ע"ס 60,000 ₪.

פסק דין

לאור הסכמת הצדדים הערעור נמחק.

ניתן והודע היום ב' ניסן תשע"ו, 10/04/2016 במעמד הנוכחים.

הדס פלד, שופטת